

Elżbieta Rakowska

"Lieder, Bilder, Szenen im Religionsunterricht", t. 6, oprac. i komentarz dydaktyczny Sigrid Berg, Stuttgart- München 1979 : [recenzja]

Collectanea Theologica 50/2, 220

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Lieder, Bilder, Szenen im Religionsunterricht, t. 6: *Szenen für das 4.—7. Schuljahr*, opracowanie i komentarz dydaktyczny Sigrid Berg, Stuttgart-München 1979, Calwer Verlag — Kösel-Verlag, s. 88.

Autorka sugeruje możliwość wprowadzenia „teatralizacji” lekcji religii dla dzieci 4-7 klasy szkoły podstawowej — odtworzenie sceny lub opracowanie audycji do nagrania magnetofonowego¹. Wszystkie teksty utrzymane są w formie dialogu z podziałem na role.

Pod względem treści „sceny” opierają się na tematach, jakie przewidziane są na ten okres szkolny. Znajdujemy tu teksty o tematyce biblijnej (Stary Testament), które odtwarzają ważne wydarzenia lub czyny. Drugi krąg tematyczny obejmuje problematykę życia Kościoła jako wspólnoty chrześcijan i dotyczy codziennego życia współczesnego wierzącego.

Każdy z tekstów zaopatrzony jest w kilka haseł na temat oceny etycznej postępowania występującego w omawianym temacie. Tomik ukazuje wielką możliwość ćwiczenia ucznia w zajmowaniu właściwego stanowiska w oparciu o opowiedziane wydarzenia i czyny, dyskutowania na przedłożony temat. Każda scena jest bodźcem do dyskusji. Obok informacji natury historycznej stawia pytania, wzbudza kontrowersje na temat postępowania i zachowania jednostki czy grupy ludzi opisanego w danej scenie.

Praktyka dydaktyczna potwierdza, że młodzież lubi „teatralną” formę prowadzenia niektórych zajęć. Autentyczne zaangażowanie się ucznia w „realizowaną” postać może przynieść ożywienie lekcji oraz głębsze wyniki dzięki wywołanej dyskusji. Jej bodźcem jest często „anegdotyczne” przedstawienie życia współczesnego człowieka.

Książka zawiera 25 dialogowanych tekstów, z których każdy, podobnie do poprzednich tomików, jest poprzedzony komentarzem merytoryczno-dydaktycznym oraz metodycznym. Wybrane tematy lub hasła autorka utrwala przy pomocy dodatkowych ilustracji, tekstów czy pytań. Podaje zadania domowe, rysunki i piosenki. Cenna jest integracja omawianych tematów z rysunkami i piosenkami zamieszczonymi w innych tomikach tej serii.

Elżbieta Rakowska, Lublin

Bernhard JENDORFF, *Leistungsmessung im Religionsunterricht. Methoden und Beispiele*, München 1979, Kösel-Verlag, s. 168.

Zagadnienie ocen w nauce religii należy do tematów od dawna żywo dyskutowanych. W praktyce spotyka się zwolenników zarówno ścisłego egzekwowania wiadomości uczniów i wystawiania ocen, jak i gorących tego przeciwników. B. Jendorff chce swą pracą służyć pomocą nauczycielowi religii w RFN, gdzie nauka religii należy do przedmiotów szkolnych i jej nauczyciel jest siłą rzeczy zmuszony do wystawiania ocen.

Praca posiada trzy części. W pierwszej omawia autor problemy, które stoją przed nauczycielem przygotowującym lekcje religii. Najpierw powinien on — w oparciu o plan nauki religii i podręczniki do niej przeznaczone — przeanalizować cele i treści konkretnej lekcji oraz metody jej przeprowadzenia i pomoce dydaktyczne. Momentem szczególnie podkreślanym przez Jendorffa jest także analiza osobowości nauczyciela. Punkt ten został jego zdaniem, zaniedbany w teorii *curriculum*. Przygotowując lekcję należy szczególnie dobrze przemyśleć jej część wstępną, czyli zainteresowanie uczniów tematem. Pomocą w upewnieniu się, czy lekcja była dobrze zaplanowana i przeprowadzona, będzie refleksja nauczyciela nad jej wynikiem oraz sprawdzenie jej oddźwięku u uczniów.

¹ Na temat tomiku 1 i 8 por. *Collectanea Theologica* 49(1979) z. 4,